

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: **T. M.**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2024, č. j. X,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2023, č. j. X, žalovaná odňala žalobci od 16. 10. 2023 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (OSSZ) Příbram ze dne 18. 8. 2023 míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti nadále činí pouze 30 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, které žalovaná zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

4. Žalobce nesouhlasí s odebráním invalidního důchodu. Zdravotní obtíže mu každodenně způsobují zmatky a problémy. Žádnou práci nezvládal bez velkých obtíží. Výrazně se mu zhoršily paměť, únava, bolesti a zrak. Invalidní důchod mu pomáhal vše finančně zvládat. Odebrání invalidního důchodu přinese žalobci další zdravotní obtíže, problémy s rodiči a dluhy. Nebude moci hradit dceři vše do školy, budou mu chybět peníze na splátky na dům a jídlo. Není pravda, že není ochoten se dostavit ke komisi, ani že se nechce léčit. Pro žalobce je obtížné být mezi lidmi a vyprávět o svých problémech. Nechce jíst žádné „oblující“ prášky. Kvůli pravidelným bolestem zad a kyčlí přišel o sílu. Žáda a kyčle si poničil sportem a připravováním dřeva pro rodiče. Přál by si, aby rodiče dostali příspěvek na péči.
5. Žalovaná ve vyjádření uvádí, že se pečlivě zabývala všemi žalobcovými námitkami. Podle posudkových lékařů poklesla žalobcova pracovní schopnost o 20 %. Žalovaná z těchto posudků vycházela. Navrhuje důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
6. V dalších četných podáních žalobce rozhojňuje skutečnosti uvedené žalobě a podrobně popisuje svou životní situaci. Zdůrazňuje zejména neblahou finanční situaci, do které se v důsledku odebrání invalidního důchodu dostane. Průběžně také soudu žalobce zaslal množství lékařských zpráv, které soud předával posudkové komisi MPSV. Žalobce si vzpomíná, že jako malý kluk chodil k lékařce na Karlovo náměstí v Praze, neví, o jaké lékařské odvětví šlo.
7. Ve vyjádření k posudku posudkové komise MPSV žalobce zopakoval, že s odebráním invalidního důchodu nesouhlasí. Před lety invalidní důchod dostal a od té doby se mu vše zhoršilo a další problémy přibýly. Nejvíce jej obtěžuje špatná paměť. Hodně jej vyčerpává být každodenně mezi lidmi. Další věci doložil lékařskými zprávami. Kvůli odebrání invalidního důchodu mu vznikl veliký dluh u rodičů, který může doložit účtenkami a jejich vlastnoručním psaním. Peníze jim chce vrátit a přeje si, aby jeho dcera mohla dostudovat střední školu. Nechce se zadlužit tím, že z něj dělají zdravého člověka a odebrali mu důchod. Kdyby byl v pořádku, chodil by každý den do zaměstnání a řídil by každý den, rozvážel by jídlo nebo dělal doprovod kamionu, což ho moc baví. Posudek neodpovídá potížím, které má, a nesouhlasí s ním. Stále neví, proč mu byl důchod odebrán. To, že má problémy s pamětí, neznamená, že je hloupý. Dříve pracoval na zámku v Dobříši a na biofarmě v Novém Kníně, nejdéle však 5 hodin denně, které s obtížemi vydržel. Dalším opomenutým faktem je, že na pravém oku přišel již o 70 % zraku a oční vada se nijak nezlepšila. Od únavy očí jej často bolí hlava. Bolesti zad a kyčlí má dnes již každodenně. Proto mu vyhovuje řízení vozidla. Invalidní důchod mu pomáhal s tím, že si přivydělal vždy nějaké finance a mohl pracovat méně hodin, které zvládal. Osm hodin v práci nevydrží. Po odebrání důchodu musel přestat jezdit, protože by musel jezdit více hodin a udělat si živnostenský list, a to mu zdravotní problémy nedovolují. Pokud bude potřeba, žalobcovy rodiče potvrdí že žalobci a jeho dceři poskytují dobrovolně peníze. Pokud to bude nutné sdělí soudu i žalobcovy

zdravotní problémy. Jsou s ním každý den a vše o něm vědí. V posudku jsou všechny jeho zdravotní problémy vynechány.

8. V průběhu jednání dne 2. 7. 2024, které soud nařídil za účelem provedení důkazu posudkem posudkové komise MPSV ze dne 29. 5. 2024 (jehož obsah soud podrobněji rekapituluje níže), účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
9. Žalobce uvedl, že důchod mu pomáhal k tomu, aby si mohl přivydělat. Nemá jen problémy se zády, ale i další obtíže. Jeho zdravotní stav se nezlepšil (paměť se zhoršila), naopak se přidaly další zdravotní komplikace se zády a kyčlemi. Odebrání invalidního důchodu mu nepřijde spravedlivé. Žalobce požádal o další přezkoumání svého zdravotního stavu.
10. Soud neprovedl dokazování žalobcem předloženými listinami, neboť jsou buď součástí správního spisu (posudek ze dne 15. 7. 2020), kterým se dokazování neprovádí, případně jde o lékařské zprávy (lékařské zprávy z očního vyšetření ze dne 17. 4. 2024, 4. 3. 2004 a 31. 3. 2004, ambulantní lékařská zpráva MUDr. M. K. ze dne 23. 4. 2024, ambulantní nález MUDr. K. Š. ze dne 12. 11. 2019, e-mailové sdělení ze dne 12. 4. 2023, lékařská zpráva MUDr. P. Z. z ortopedické poradny ze dne 15. 5. 2024, zpráva MUDr. K. z psychologického vyšetření ze dne 13. 10. 2022), které jsou zmíněny v posudku jako podklad, ze kterých posudková komise vycházela. Nárok na invalidní důchod je podmíněn žalobcovým zdravotním stavem a soud nemá potřebné odborné znalosti k tomu, aby z těchto lékařských zpráv vyvodil jakékoliv relevantní skutkové závěry. Soud se s nimi seznámil prostřednictvím posudku posudkové komise (které byl předložen soudní spis a jež tyto znalosti má), jímž provedl důkaz.
11. Soud neprovedl dokazování ani výsledkem žalobcových rodičů a dcery, který žalobce navrhl za účelem prokázání svého zdravotního stavu. Tento důkazní prostředek by k objasnění uvedené skutečnosti nemohl přispět, neboť žalobcovy rodiče (resp. dcera) nemají potřebnou odbornost, aby se mohli k otázkám žalobcova zdravotního stavu relevantně vyjádřit. Pro posouzení sporné otázky míry poklesu žalobcovy pracovní schopnosti není podstatné ani to, zda žalobci finančně vypomáhají jeho rodiče. Doklady předložené k prokázání této skutečnosti proto soud k důkazu také neprovedl.

Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

12. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 6. 11. 2017 požádal o invalidní důchod. Žalovaná jeho žádosti nejprve nevyhověla (rozhodnutí ze dne 27. 3. 2019). Řízení bylo od 10. 7. 2018 přerušeno z důvodu nepředložení nálezů ošetřujících lékařů ani přes opakované výzvy ze strany žalované. Žalobce o invalidní důchod požádal opětovně dne 5. 8. 2019. I tuto žádost však žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 10. 2019 zamítla stejně jako žalobcovy námitky (rozhodnutí o námitkách ze dne 16. 12. 2019). Proti posledně jmenovanému rozhodnutí žalobce podal žalobu, na jejímž základu zdejší soud rozsudkem ze dne 19. 10. 2020, č. j. 49 Ad 1/2020-40, toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, protože podle posudku posudkové komise MPSV ze dne 15. 7. 2020 činila míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti 35 %. Doba platnosti posudku byla stanovena do července 2023 stejně jako lhůta pro kontrolní lékařskou prohlídku.
13. Rozhodnutím ze dne 28. 1. 2021 tedy žalovaná žalobci přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 18. 3. 2019. Dne 18. 8. 2023 proběhla v nepřítomnosti žalobce kontrolní lékařská prohlídka. Podle posudku lékařky OSSZ u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je psychické onemocnění, jmenovitě se jedná o úzkostně depresivní poruchu, neurastenii se somatickými příznaky, tedy zdravotní postižení podle kapitoly V, položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

Míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí 30 %. Funkčně se jedná o lehkou poruchu, která je popsána v lékařském nálezů lékařské psycholožky MUDr. K. ze dne 13. 10. 2022, zprávě praktické lékařky a nálezech založených ve spise. Stav je stabilizovaný.

14. Rozhodnutím popsaným v bodu 1 tohoto rozsudku proto žalovaná odňala žalobci invalidní důchod.
15. Proti rozhodnutí o odejmutí invalidního důchodu žalobce podal námitky. V nich uvedl, že posudek nekoresponduje se skutečností. Chybí v něm nové zdravotní obtíže s kyčlemi a zády. Vzhledem ke špatné paměti, která se zhoršuje, požádal o nové posouzení zdravotního stavu. Dále uváděl obdobné námitky jako v žalobě.
16. V námitkovém řízení posoudil žalobcův zdravotní stav lékař žalované. V posudku ze dne 24. 11. 2023 uvedl, že rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je psychické onemocnění, úzkostně depresivní porucha, neurastenie se somatickými příznaky, tedy zdravotní postižení podle kapitoly V, položky 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobcovo zdravotní postižení neodpovídá položce 5c, tedy středně těžkému funkčnímu postižení, ale maximálně pouze položce 5b, tedy lehkému postižení, narušení sociálních kontaktů a vazeb, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Ani takový rozsah však není dokládán. Žalobcův zdravotní stav je stabilizovaný, žalobce se nikde neléčí, nikam nedochází, doporučenou léčbu neabsolvoval, odborníky nenavštívil, evidentně neměl potřebu. Míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí 20 %.
17. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla žalobcovy námitky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že celkový zjištěný pokles pracovní schopnosti o 20 % neodpovídá invaliditě žádného stupně. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 16. 1. 2024.

Posouzení žaloby

18. Soud ověřil, že žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
19. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Soud s ohledem na žalobcovu argumentaci provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 29. 5. 2024, který si za účelem posouzení žaloby vyžádal.
21. Posudková komise po rozboru spisové dokumentace včetně odborných lékařských nálezů (a to i těch, které žalobce postupně soudu dokládal), dokumentace praktické lékařky a vyšetření u jednání uzavřela, že žalobce není invalidní
22. Posudková komise vypracovala posudek za účasti psychiatryně, která žalobce vyšetřila. Uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla u žalobce přítomna mírná úzkostná porucha. I přes subjektivně udávané obtíže se žalobce dlouhodobě (snad od střední školy) psychiatricky neléčil (nedocházel k psychiatrovi, neužíval léky ani nedocházel do doporučené psychoterapie či na individuální tréninky). V září 2022 absolvoval psychologické vyšetření, podle kterého byl orientovaný. Zachycen byl pokles kognitivních funkcí, zejména mnestických, a narušení schopnosti koncentrace a distribuce pozornosti. Psychomotorické tempo bylo zpomalené. Subnormní byla paměť pro verbální materiál,

vštipivost nových informací, okamžitá i oddálená výbavnost. Výkon paměti nebyl spolehlivý. Nonverbální paměť byla oslabená lehce. Schopnost okamžitého zapamatování a pracovní paměť nevykazovali nápadnosti. Patrná byla citlivost k interferenci, obtížnější přeladování na jiné podněty. Výbavnost slov z dlouhodobé paměti a flexibilita verbální produkce byla mírně oslabená. Vizuospciální schopnosti byly poměrně dobře zachovány. Exekutivní funkce se jevily oslabeny v oblasti plánování a volby strategie, snížena je kognitivní flexibilita. Intelektové schopnosti dle výsledků testů s převahou verbální komponenty, výsledek v perforačním intelektovém testu neodpovídá vzdělání, zřejmě je ovlivněn nedostatečnou motivací pacienta k výkonu, přítomna je vysoká diskrepance. Vyjádřeno bylo podezření na tendenci k agravaci (zveličování) obtíží.

23. Objektivní psychiatrické vyšetření bylo provedeno až při jednání komise. To prokázalo lucidnost a přesnou orientovanost všemi kvalitami. Psychomotorické tempo v normě. Na dotazy žalobce odpovídal bez latencí, přiléhavě, odpovědi sám příliš nerozvíjel. Řada odpovědí byla nekonkrétní a jejich obsahové sdělení bylo velmi chudé, bylo vyjádřeno podezření na zveličování reálných obtíží. Myšlení plynulo v normálním tempu, bylo souvislé, logické, jako celek tematicky chudé, ne výpravné a stereotypní. Intelekt byl orientačně v pásmu podprůměru. Nebyla zjištěna paranoidita ani bludy. Kontakt s realitou byl zachován. Emotivita je přiléhavá, nálada v normě, aktuálně nebyla zjištěna anxieta a afektivní labilita. Poruchy vnímání nebyly zjištěny. Sebevražedné úmysly popírá, heteroagresivní není. Jedná se o osobnost s vyhýbavými rysy, konstruktivní řešení svých potíží paušálně odmítá.
24. Podle dokumentace není prokázáno těžší omezení páteře, nebyly zjištěny těžší svalové atrofie, parézy končetin ani kořenový syndrom. Dle nálezu neurologa z dubna 2024 byl prokázán normální objektivní nález. Artróza kyčelních kloubů byla dle rentgenologického vyšetření II. – III. stupně. Těžší omezení jejich funkce v dokumentaci popsáno nebylo. Podle nálezu z rehabilitace z dubna 2024 byly rotace kyčelních kloubů nebolestivé, na paty i špičky se postavil, senzomotorický deficit a radikulopatie přítomny nebyly. Žalobce byl sledován na očním oddělení pro keratokonus a krátkozrakost. Vizus byl dobře zachován. Žalobci byla doporučena korekce (brýlemi), žalobce ale brýle nenosí. Stav zraku není důvodem pro invaliditu.
25. V době rozhodné pro posouzení posudková komise zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je mírná úzkostná porucha, bez terapie. Podle posudkové komise jde o zdravotní postižení podle kapitoly V, položky 5a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí 10 %. Pro uplatnění § 3 vyhlášky o posuzování invalidity posudková komise neshledala posudkově medicínský důvod. Ostatní onemocnění žalobce neomezovala nad rámec základního onemocnění. Posudková komise oproti posudkovým lékařům hodnotila žalobcovo zdravotní postižení podle nižší položky přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť u žalobce nebylo prokázáno středně těžké funkční postižení v rámci neurotické poruchy, nýbrž pouze minimální. O minimální tíži svědčí nejen výsledek psychiatrického vyšetření při jednání komise a psychologický nález, ale i to, že žalobce se pro psychické obtíže neléčil (u psychiatra ani jinde), neakceptoval ani psychologem doporučenou skupinovou psychoterapii či individuální tréninky žalobce je schopen práce s využitím své kvalifikace i získaných zkušeností. Nevhodné jsou výrazně psychicky náročné práce datum zániku invalidity komise určila nálezem psychologa ze dne 19. 9. 2022.

26. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
27. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje MPSV, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
28. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
29. Soud hodnotí posudek posudkové komise MPSV jako dostačující, logický a přesvědčivý. Byť by bylo možno posudkové komisi vytknout, že stěžejní pasáže posudku obsahují namísto obecného jazyka mnoho odborných lékařských pojmů (latinských výrazů) a komplikovanou strukturu textu, lze z něj bez větších obtíží zjistit, jak posudková komise hodnotila žalobcův zdravotní stav a proč zvolila jeho podřazení pod konkrétní zdravotní postižení dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. I přesto soud připomíná posudkové komisi, že posudek by měl být vypracován pro „inteligentní laiky“, tedy jeho text by měl

být formulován převážně prostřednictvím pojmů obecného jazyka a s důkladným vysvětlením souvislostí, jež jinak zná a chápe jen odborník – lékař (viz rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15).

30. Z posudku lze zjistit, jak posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce a proč zvolila jeho podřazení pod konkrétní zdravotní postižení dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu V, položku 5a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro tuto položku stanovena 10 %. Posudková komise vycházela ze vší dostupné lékařské dokumentace, včetně lékařských zpráv, na které v průběhu soudního řízení poukazoval žalobce, a co je pro věc zejména podstatné, sama provedla při jednání psychiatrické vyšetření žalobce, jehož výsledky byly základem úvah pro podřazení žalobce zdravotního pod příslušnou položku kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Objektivní psychiatrické vyšetření bylo za celou dobu, kdy byla řešena otázka žalobcovy invalidity, provedeno právě až při jednání komise, resp. nejsou k dispozici žádné lékařské zprávy, které by dřívější psychiatrické posouzení popisovaly. Posudková komise též zdůvodnila, proč za datum změny zániku invalidity zvolila 19. 9. 2022 (dle nálezu psychologa).
31. Posudková komise se zabývala i dalšími zjištěnými a žalobcem zdůrazňovanými zdravotními obtížemi (problémy s páteří a kyčlemi, keratokonus a krátkozrakost), avšak dospěla k závěru, že tato onemocnění žalobce neomezují nad rámec základního onemocnění. K tomu soud dodává, že i pokud by posudková komise shledala důvod pro navýšení stanovené míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity až o 10 procentních bodů, nedosahoval by přesto zjištěný pokles žalobcovy pracovní schopnosti 35 % a výsledek řízení by musel být stejný.
32. Pokud žalobce namítá, že nerozumí tomu, proč mu byl invalidní důchod odňat, ačkoli se jeho zdravotní stav oproti době, kdy mu byl přiznán invalidní důchod prvního stupně, nezměnil, ba naopak zhoršil, uvádí k tomu soud, že posudková komise osvětlila, proč nelze žalobcovo zdravotní postižení zařadit pod položku 5b, resp. 5c kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Učinila tak sice ve vztahu k hodnocení posudkových lékařů, kteří žalobcovo zdravotní postižení zařadili pod položku 5b (námitkové řízení), resp. 5c (prvostupňové řízení), kapitoly V. Její závěry však lze plně uplatnit i ve vztahu k posudku ze dne 15. 7. 2020 vydanému pro účely soudního řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 49 Ad 1/2020. I v něm totiž posudková komise dospěla k závěru, že žalobcovo zdravotní postižení odpovídá postižení dle kapitoly V, položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž platnost tohoto posudku byla stanovena do července 2023. V nyní posuzované věci posudková komise uvedla, že u žalobce nebylo prokázáno středně těžké funkční postižení, ale pouze minimální postižení. O tom svědčí výsledek psychiatrického vyšetření při jednání komise a psychologický nálezný a dále také skutečnost, že se žalobce pro psychické obtíže neléčí. Ani jeden z uvedených podkladů (tedy psychiatrické vyšetření a psychologický nálezný) přitom posudková komise v předcházejícím řízení neměla k dispozici, a lze se proto domnívat, že právě z uvedeného důvodu bylo její hodnocení zdravotního stavu žalobce stran určení míry poklesu pracovní schopnosti odlišné. Nyní měla posudková komise větší množství podkladů a sama žalobce z hlediska rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyšetřila. Odchýlení od předchozích závěrů nejen posudkových lékařů, ale i posudkové komise tak má soud za řádně odůvodněné. Lze

těž doplnit, že podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2024, č. j. 10 Ads 228/2023-31, posudky z dřívějších řízení obecně nemusejí být bez významu, neboť mohou snižovat věrohodnost novějšího posudku, změní-li se v něm posouzení zdravotního stavu bez zřejmých důvodů. I v situaci řešené Nejvyšším správním soudem však byla situace taková, že pro dřívější posudek nebyly podkladem žádné lékařské zprávy z oboru psychiatrie, později pak posudková komise z psychiatrické dokumentace vycházela. Za takové situace proto nelze posudek hodnotit jako neúplný jen proto, že posudková komise změnu míry poklesu v důsledku změny rozhodující příčiny nevysvětlila (nadto v nynější věci byl odlišný náhled na zařazení pod příslušnou položku vysvětlen dostatečně).

33. Soud neměl s ohledem na shora uvedené za potřebné vyžádat si doplňující či revizní posudek, resp. znalecký posudek, jak požadoval žalobce, neboť neshledal v posudku posudkové komise nedostatky či pochybnosti, které by bylo potřeba rozptýlit a tento posudek považuje za úplný a přesvědčivý (viz rozsudky NSS ze dne 8. 10. 2014, č. j. 3 Ads 85/2014-24, či ze dne 26. 9. 2022, č. j. 4 Ads 65/2022 – 32, bod 21). Posudek poskytuje dostatečnou oporu pro posouzení důvodnosti žaloby. Ostatně závěr, že žalobce není invalidní vyplývá i z obou posudků vypracovaných ve správním řízení. Byť se tyto posudky rozcházejí v otázce zařazení žalobcova zdravotního postižení pod příslušnou položku kapitoly V (od položky 5a, tedy minimální funkční postižení, po položku 5c, tedy středně těžké funkční postižení), všechny se shodují v závěru, že míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti nedosahuje 35 % potřebných pro ponechání invalidního důchodu prvního stupně, a nemohly proto vést k jinému závěru než k odnětí invalidního důchodu.
34. Soud rozumí tomu, že žalobce vnímá své zdravotní obtíže, které popsal v žalobě i při jednání soudu, velmi intenzivně, a že je jimi v běžném životě omezen. Ostatně i závěr o tom, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem pracovní schopnosti o 10 %, sám o sobě znamená, že zdravotní postižení žalobce je vážné, a nelze jej ztotožňovat s tím, že by snad byl považován za zdravého. Jde jen o to, že přicházejí do úvahy ještě závažnější zdravotní potíže, přičemž teprve ty odůvodňují přiznání invalidního důchodu. Takové obtíže však u žalobce odborné lékařské posudky nezjistily.
35. Soud nijak nesnižuje závažnost zdravotních omezení a problémů, které žalobce trápí. Forma a způsoby pomoci jsou však primárně v rukou zákonodárce, který zvolil výše vyložený způsob péče o své občany. Soud rovněž chápe, že odnětím invalidního důchodu se žalobce mohl dostat do finančních problémů a souvisejících osobních problémů. Není to však jediná pomoc, kterou od státu žalobce může pobírat. Systém sociálního zabezpečení obsahuje i např. příspěvek na péči, příspěvek na bydlení, či dávky pomoci v hmotné nouzi.

Závěr a náklady řízení

36. Nezbyvá tedy než uzavřít, že žádný ze žalobních bodů není důvodný. Soud proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaná, která byla ve věci úspěšná, nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. července 2024

Lenka Bursíková v. r.
soudkyně